

อิทธิพลของภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และนวัตกรรม การศึกษาที่มีต่อความสำเร็จการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

The Influences of Leadership Participation Motivation and Educational Innovation on Successful Management of Basic Education School Board in Phuket Province

กมล คำไกล¹ และ บัณฑิต ผังนรินทร์²

Kamol Kaglai¹, and Bundit Pungnirund²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาและตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ (2) ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และนวัตกรรมการศึกษาที่มีต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าที่มีความเชื่อมั่นรายด้านระหว่าง .894 - .913 เป็นเครื่องมือการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาจากดัชนีความกลมกลืน $\chi^2 = 313.465$, $df = 117$, $p\text{-value} = .000$, $Relative \chi^2 = 2.679$, $RMR = .011$, $RMSEA = .063$, $GFI = 0.936$, $AGFI = 0.915$, $NFI = 0.953$, $IFI = 0.970$, $CFI = 0.969$ โดยตัวแปรเชิงสาเหตุใช้อธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตได้ร้อยละ 48.7 และ 2) ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม และนวัตกรรมการศึกษาเป็นตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรแรงจูงใจไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ นวัตกรรมการศึกษา ความสำเร็จการบริหารงาน

¹นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹ Doctoral Student of Philosophy (Innovation Management), Suan Sunandha Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อาจารย์ที่ปรึกษา

² Assistant Professor, College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University

Abstract

The purposes of this research were (1) to develop and validate a causal relationship model of successful management of basic education school boards in Phuket province with empirical data, and (2) to study the influences of leadership, participation, motivation, and educational innovation on successful management of basic education school boards in Phuket province. The sample was 400 basic education school boards who live in Phuket province and were selected by stratified random sampling. Research instrument was rating scale questionnaire with reliability index of categories between .894 – .913. The data were analyzed by structural equation modeling (SEM) technique.

The results showed that 1) the causal relationship model of successful management of basic education school boards in Phuket province was consistent with the empirical data, considering from fit index, namely $\chi^2 = 313.465$, $df = 117$, $p\text{-value} = .000$, Relative $\chi^2 = 2.679$, $RMR = .011$, $RMSEA = .063$, $GFI = 0.936$, $AGFI = 0.915$, $NFI = 0.953$, $IFI = 0.970$, $CFI = 0.969$. The variables in the proposed model accounted for 48.7 percent of the total variance of successful management of basic education school boards. 2) The leadership, the participation, and the educational innovation had positive direct effects on the successful management of basic education school boards in Phuket province with a statistical significance level at .05. However, the motivation had not significant effects on the successful management of basic education school boards in Phuket province.

Keywords: Leadership, Participation, Motivation, Educational Innovation, Successful Management

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 5 และมาตรา 40 และตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 8 และมาตรา 38 ได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการเปิดโอกาสให้โรงเรียนมีการบริหารจัดการโดยให้ผู้ปกครอง บุคคล ชุมชน เอกชน และองค์กรต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (ชัยนันท์ธรรณ ขาวงาม, 2553) โดยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นองค์คณะบุคคลมาทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายมาตรฐานในการบริหารจัดการทางการศึกษา ซึ่งการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จนั้นสถานศึกษาและคณะกรรมการต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของกันและกัน และควรมีรูปแบบวิธีการทำงานที่ประสานสอดคล้องกันโดยมีจุด

มุ่งหมายเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้บรรลุผลตามที่ร่วมกันกำหนดขึ้น (อัมพร เรืองศรี และจันทร์ชลิ มาพุท, 2553)

ความสำเร็จในการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นับได้ว่าเป็นผลของการดำเนินงานตามภารกิจที่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จนเป็นที่พอใจทั้งของตนเองและของกลุ่ม ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย ในการบริหารสถานศึกษาที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สถานศึกษาที่ได้ทำหน้าที่กำกับส่งเสริม และสนับสนุนกิจการของสถานศึกษาตามนโยบายที่ร่วมกันกำหนด ซึ่งความรับผิดชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการของสถานศึกษานั้นมีความครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (สมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย, 2555) ทั้งนี้การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับนโยบายและสภาพปัญหาความ

ต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่ เป็นการปฏิบัติงานที่เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ เป็นบุคคลที่มีเหตุผล ยึดหลักการมากกว่าบุคคล ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณภาพและคุณธรรม จนเป็นที่พึงพอใจของตนเอง และได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย จึงถือได้ว่าเป็นความสำเร็จในการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่อย่างไรก็ตามการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนเป็นความสำเร็จได้นั้นย่อมมีปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติงาน

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารหรือการปฏิบัติงานมีหลากหลายปัจจัย ภาวะผู้นำ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่มีผลอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์การ หากองค์การใดมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ คือ มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ รวมทั้ง มีคุณธรรม จริยธรรม องค์การนั้นจะได้เปรียบในการแข่งขัน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (จินทนา แสนสุข, 2557) นอกจากนี้การมีส่วนร่วม ของชุมชนยังถือว่าเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของไทย เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนตามแนวทางที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีการกระจายอำนาจบริหารจัดการ ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังสถานศึกษา การทำงานเป็นทีม และการมีส่วนร่วมจึงเป็นกุญแจสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบความสำเร็จ (ธนเสถียร สุภาภาส และคณะ, 2557) แรงจูงใจ ก็นับว่าเป็นอีกปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพราะแรงจูงใจเป็นกระบวนการ เป็นพลังงาน เป็นตัวชี้แนะและค่าจูงพฤติกรรมและประสิทธิภาพการทำงานของคน (Luthans, 1998) อีกหนึ่งปัจจัยก็คือนวัตกรรมการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากนวัตกรรมที่นำมาใช้ในระบบการศึกษาจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การบริหารงานในสถานศึกษาเกิดประสิทธิภาพหรือสำเร็จได้ (McKeown, 2008)

ด้วยเหตุดังที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาค้นคว้าความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตว่าได้รับอิทธิพลจากภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และนวัตกรรมการศึกษาหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตให้ประสบความสำเร็จ อันเป็นกลไกสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และการดำเนินการตามภารกิจตามที่ได้พบปัญหาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นการยกระดับมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และนานาชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และนวัตกรรมการศึกษาที่มีต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยนี้กำหนดขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับ (1) ความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต มีองค์ประกอบด้านวิชาการ (ACA) ด้านงบประมาณ (BUD) ด้านงานบุคคล (PER) และด้านบริหารทั่วไป (ADM) (2) ภาวะผู้นำที่มีองค์ประกอบด้านความเชื่อถือ (TRU) ความคิดสร้างสรรค์ (CRE) การมีวิสัยทัศน์ (VIS) และ ความซื่อสัตย์ (HON) (3) การมีส่วนร่วม ที่มีองค์ประกอบด้านการตัดสินใจ (DEC) การดำเนินงาน (OPE) การรับผลประโยชน์ (BEN) และการประเมินผล (EVA) (4) แรงจูงใจ ที่มีองค์ประกอบด้านนโยบายและการบริหารงาน (POL) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (PREL) ความมั่นคงในการทำงาน (JSTA) และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน (WENV) และ (5) นวัตกรรมการศึกษา ที่มีองค์ประกอบการใช้สื่อ (COM) เทคนิควิธีสอน (TTEC) การพัฒนาสื่อนวัตกรรม (MDEV) และ การติดตามประเมินผล (FOEV)

ขอบเขตด้านประชากร คือคณะกรรมการสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 1,179 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต, 2558) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่สุ่มมาเป็นตัวแทนของประชากร จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยมีขนาดโรงเรียนและสังกัดของโรงเรียนเป็นชั้นภูมิ

ขอบเขตด้านเวลาในการทำวิจัย ตั้งแต่เดือนมกราคม - มิถุนายน พ.ศ. 2558

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และนวัตกรรมการศึกษาส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

กรอบทฤษฎี

อุทัย บุญประเสริฐ (2552) ระบุว่า รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สำหรับประเทศไทยที่นิยมใช้ คือ การบริหารโดยคณะกรรมการสถานศึกษา โดยทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา และมีหลักการบริหารที่ประกอบด้วย การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง และการตรวจสอบและถ่วงดุล ซึ่งเป็นการส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารและคุณภาพของผู้เรียน

ในมิติของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตคือความสำเร็จของงานเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจการทำงานเพื่อโรงเรียนและนักเรียนอย่างเต็มที่ด้วยความรู้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการทำงานจนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจและความภาคภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความมั่นใจ ความเชื่อมั่นในตัวเองและมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ของตนเองต่อไปได้อย่างเต็มที่และมีความสุขกับการทำงานส่งผลต่อการทำงานมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ

ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการบริหารทั่วไป อย่างไรก็ตาม การบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะประสบผลสำเร็จจนเป็นที่พอใจและยอมรับว่าเกิดประสิทธิผลของการบริหารงานในฐานะบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีผลมาจากปัจจัยหลากหลายประการ ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของ 4 ปัจจัย ได้แก่ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และการใช้นวัตกรรมการศึกษา โดยมีแนวคิดและงานวิจัย ดังนี้

แนวคิดด้านภาวะผู้นำ เป็นแนวคิดที่ได้รับความสนใจและศึกษาจากนักวิชาการเพื่ออธิบายถึงรูปแบบในลักษณะต่างๆ ของภาวะผู้นำ Jacobs & Jaques (1990) และ Northouse (2010) ให้ความหมายภาวะผู้นำไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำกำหนดเป้าหมายที่มีความหมายต่อการชี้ทิศทางอย่างชัดเจนที่ทำให้เกิดความพยายามของกลุ่มโดยรวม และพร้อมที่จะพยายามผลักดันให้เกิดผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของกลุ่มหรือองค์การ สำหรับงานวิจัยนี้ได้ใช้แนวคิดและผลงานวิจัยของนักวิชาการเป็นกรอบในการคัดเลือกคุณลักษณะของภาวะผู้นำ ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ด้าน ได้แก่ ความเชื่อถือ ความคิดสร้างสรรค์ การมีวิสัยทัศน์ และความซื่อสัตย์สุจริต และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องปรากฏว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จของการบริหารงาน ดังเช่น เดชณรงค์ วัฒนพันธ์ (2551) และโต่งสยาม โสมภา (2559) ที่ล้วนแล้วแต่ปรากฏชัดแจ้งว่า การบริหารงานจนเกิดความสำเร็จและเกิดประสิทธิผลนั้นเป็นผลอย่างมากที่ส่งผลมาจากภาวะการเป็นผู้นำของบุคคล

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการนำมาใช้กันมากในการบริหารจัดการเพื่อให้การบริหารงานในสถานศึกษาประสบความสำเร็จ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นตัวแทนจากทุกภาคส่วนที่มาทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมกิจการของสถานศึกษาอย่างเป็นทางการที่จะมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษา ทำหน้าที่ขับเคลื่อน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ การจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้นเกิดประโยชน์สูงสุด Davis & Newstrom (1989) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมมีความเกี่ยวข้องกับจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของกลุ่ม เป็นแรงกระตุ้นที่ช่วยทำให้มีความสำเร็จซึ่งเป็นเป้าหมายของกลุ่ม

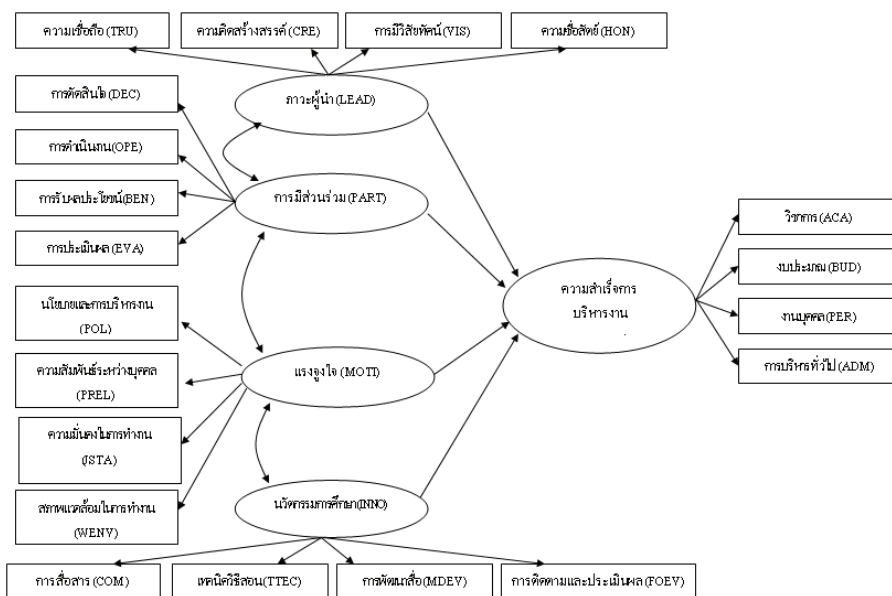
หรือเป็นความรับผิดชอบต่อกิจกรรมร่วมกันด้วยการเข้าไปเกี่ยวข้อง ช่วยเหลือ และร่วมรับผิดชอบ Cohen & Uphoff (1977) ยังกล่าวถึงองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาไว้ 4 ประการ ได้แก่ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินงาน การร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วมประเมินผล จากแนวคิดของการมีส่วนร่วมจึงอนุมานได้ว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารสถานศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ กับการบริหารงานสถานศึกษา Robbins (1996) ; Luthans(1998) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นความตั้งใจของความพยายามของบุคคลในระดับสูงเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร ภายใต้เงื่อนไขของความสามารถที่พยายามให้เกิดความพอใจ ตามความต้องการของแต่ละบุคคล และแรงจูงใจเป็นกระบวนการ เป็นพลังงานเป็นตัวชี้แนะและค้ำจุนพฤติกรรมและประสิทธิภาพการทำงานของบุคคล ในส่วนของงานวิจัยนี้ได้ใช้แนวคิดและผลงานวิจัยของนักวิชาการเป็นกรอบในการคัดเลือกองค์ประกอบของแรงจูงใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 ด้าน ได้แก่ นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความมั่นคงในการทำงาน และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งมีงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า แรงจูงใจ

ในการปฏิบัติงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการทำงาน และเป้าหมายของการทำงาน (พรทิพย์ คำชาย และ สุดารัตน์ สารสว่าง, 2557; Maharjan, 2012)

แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการศึกษา ถือเป็นกุญแจสำคัญที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ เนื่องจากนวัตกรรมเป็นการนำเอาสิ่งใหม่ๆ ที่อาจจะอยู่ในรูปของความคิด หรือการกระทำรวมทั้งสิ่งประดิษฐ์เข้ามาใช้ในระบบการศึกษาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกิดประสิทธิภาพหรือสำเร็จได้ จนเป็นผลสำเร็จและเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งถือเป็นความสำเร็จหนึ่งของการใช้นวัตกรรมการศึกษา (McKeown, 2008) ในที่นี้ ผู้วิจัยศึกษาและใช้แนวคิดตลอดจนผลงานวิจัยของนักวิชาการเป็นกรอบในการคัดเลือกองค์ประกอบของนวัตกรรมการศึกษาจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ การสื่อสาร เทคนิควิธีสอน การพัฒนาสื่อ และการติดตามและประเมินผล

จากผลการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในรูปแบบจำลองความสัมพันธ์ได้ดังภาพ ดังนี้

ภาพ 1 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีประชากรในการศึกษา เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 8 สังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 14 สังกัด การศึกษาพิเศษ สังกัดการศึกษาเอกชน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต สังกัดเทศบาลเมืองป่าตอง และสังกัดเทศบาลตำบลเชิงทะเล รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,218 คน และผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยใช้ขนาดโรงเรียนและสังกัดของโรงเรียนเป็นชั้นภูมิ แล้วทำการสุ่มรายชื่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตจำนวน 400 คนด้วยวิธีการจับสลากตามสัดส่วนของจำนวนประชากรแต่ละขนาดโรงเรียนและ สังกัด ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนประชากร และจำนวนตัวอย่างที่จำแนกตามขนาดโรงเรียนและสังกัดของโรงเรียน

สังกัด	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดใหญ่		รวม	
	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา						
ประถมศึกษาภูเก็ต (สพป.ภูเก็ต)	279	92	270	89	549	181
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา						
มัธยมศึกษา 14 (สพม.14)	-	-	105	34	105	34
สังกัดการศึกษาพิเศษ	9	3	15	5	24	8
สังกัดการศึกษาเอกชน	117	38	210	69	327	107
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.)	9	3	60	20	69	29
สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต (ทน.ภูเก็ต)	-	-	105	34	105	34
สังกัดเทศบาลเมืองป่าตอง (ทม.ป่าตอง)	9	3	15	5	24	8
สังกัดเทศบาลตำบลเชิงทะเล (ทต.)	-	-	15	5	15	5
รวม (คน)	423	139	795	261	1,218	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 – ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามความสำเร็จการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และนวัตกรรมการศึกษา ตามลำดับ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามดังกล่าวได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

และทดลองใช้ แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 100 คน โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.895, 0.894, 0.913, 0.889 และ 0.907 ตามลำดับ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้ t-test โดยแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำออกเป็นกลุ่มละ 25% แล้วทดสอบโดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำผลพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่าเครื่องมือการวิจัยมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามในเดือนมกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2558 โดยส่งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและติดตามจนได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาครบถ้วน

ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้ (1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของตัวแปร ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดล และ (2) วิเคราะห์สมการโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติของตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ปรากฏดังตารางที่ 2 ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตด้านความซื่อสัตย์ (HON) เป็นตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นโยบายและการบริหารงาน (POL) และ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (PREL) ที่เป็นองค์ประกอบของแรงจูงใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต ในส่วนของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต พบว่ามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (BEN) และ การ

มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (OPE) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการพัฒนาสื่อนวัตกรรม (MDEV) ที่เป็นองค์ประกอบของนวัตกรรมการศึกษา ก็ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน สำหรับในส่วนของความสำเร็จการบริหารงานด้านวิชาการ (ACA) และด้านงบประมาณ (BUD) ก็มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับค่าความเบ้ (skewness) และค่าความโด่ง (kurtosis) ที่ปรากฏในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีค่าอยู่ในช่วง -3.0 ถึง +3.0 ซึ่งหมายถึงการกระจายของข้อมูลแบบปกติ (Kline, 2005) นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลพบว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์ในโมเดลการวัดของตัวแปรแฝงในลำดับต่อไป

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ (n = 400)

	ACA	BUD	PER	ADM	TRU	CRE	VIS	HON	DEC	OPE	BEN	EVA	POL	PREL	JSTA	WENV	COM	TTEC	MSEV	FOEV	
ACA	1																				
BUD	.649*	1																			
PER	.568*	.712*	1																		
ADM	.651*	.710*	.746*	1																	
TRU	.433*	.459*	.393*	.496*	1																
CRE	.492*	.487*	.473*	.526*	.805*	1															
VIS	.436*	.487*	.476*	.502*	.747*	.802*	1														
HON	.283*	.251*	.260*	.290*	.552*	.505*	.405*	1													
DEC	.407*	.337*	.397*	.472*	.477*	.535*	.552*	.317*	1												
OPE	.505*	.472*	.459*	.557*	.524*	.601*	.585*	.446*	.770*	1											
BEN	.469*	.434*	.409*	.419*	.472*	.553*	.541*	.387*	.517*	.543*	1										
EVA	.397*	.295*	.283*	.404*	.502*	.462*	.466*	.428*	.566*	.598*	.595*	1									
POL	.529*	.412*	.413*	.449*	.491*	.544*	.472*	.405*	.470*	.567*	.666*	.622*	1								
PREL	.341*	.310*	.341*	.297*	.403*	.397*	.329*	.321*	.290*	.290*	.530*	.473*	.606*	1							
JSTA	.307*	.244*	.246*	.316*	.361*	.339*	.207*	.361*	.255*	.339*	.396*	.493*	.624*	.568*	1						
WENV	.291*	.283*	.282*	.305*	.365*	.414*	.450*	.217*	.323*	.280*	.494*	.410*	.499*	.520*	.422*	1					
COM	.486*	.367*	.283*	.394*	.357*	.420*	.369*	.307*	.377*	.381*	.536*	.527*	.587*	.536*	.504*	.682*	1				
TTEC	.413*	.419*	.348*	.385*	.399*	.475*	.454*	.261*	.327*	.373*	.502*	.484*	.518*	.552*	.419*	.648*	.728*	1			
MSEV	.480*	.497*	.473*	.407*	.429*	.537*	.559*	.227*	.397*	.457*	.574*	.454*	.556*	.494*	.352*	.622*	.616*	.751*	1		
FOEV	.499*	.418*	.385*	.472*	.409*	.489*	.408*	.251*	.369*	.414*	.493*	.511*	.564*	.525*	.526*	.523*	.653*	.722*	.655*	1	
Mean	4.29	4.26	4.15	4.16	4.15	4.13	4.05	4.53	4.02	4.24	4.36	4.20	4.38	4.36	4.24	4.08	4.14	4.09	4.25	4.13	
S.D.	.453	.532	.594	.537	.465	.501	.508	.508	.394	.721	.545	.511	.576	.510	.479	.504	.533	.496	.514	.547	.576
SKEW.	-1.018	-1.286	-1.296	-.949	-.972	-1.125	-1.134	-.998	-1.265	-1.176	-.900	-.815	-1.093	-.405	.020	-.859	-.800	-.645	-.933	-.754	
KURT.	1.324	2.004	2.150	1.049	1.975	2.121	1.930	1.413	2.057	1.228	.343	1.661	1.413	.150	-.373	1.658	2.226	.898	1.057	1.833	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value <.05)

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์โมเดลการวัดความสำเร็จการบริหารงาน ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และ นวัตกรรม การศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดสำหรับตัวแปรแฝงแต่ละตัว ดังตารางที่ 3 ปรากฏว่า ทุกโมเดลการวัดสำหรับตัวแปรแฝงแต่ละตัวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทุกตัวแปร ทั้งนี้มีค่าอำนาจนัยขององค์ประกอบของแต่ละตัวแปรเป็นดังนี้

ตัวแปรแฝงความสำเร็จการบริหารงาน (SUCC) ที่ประกอบด้วย 1) ด้านวิชาการ (ACA) (2) ด้านงบประมาณ (BUD) (3) ด้านงานบุคคล (PER) และ (4) ด้านการบริหารทั่วไป (ADM) โดยพบว่ามีค่าอำนาจนัยองค์ประกอบมาตรฐาน (λ) อยู่ระหว่าง .79 – .87 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรด้านงานบุคคล (PER) มีค่าอำนาจนัยองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุด เท่ากับ .87

ตาราง 3 ผลวิเคราะห์โมเดลการวัดความสำเร็จการบริหารงาน ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ และ นวัตกรรม การศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

โมเดลการวัด	ตัวแปรสังเกตได้	อำนาจนัยองค์ประกอบ(λ)	R ²
ความสำเร็จการบริหารงาน (SUCC)	ด้านวิชาการ (ACA)	.79*	.741
	ด้านงบประมาณ (BUD)	.82*	.764
	ด้านงานบุคคล (PER)	.87*	.774
	ด้านบริหารทั่วไป (ADM)	.86*	.624
$\chi^2 = .506, df = 1, p\text{-value} = .477, GFI = .999, AGFI = .994, CFI = 1.000, NFI = 1.000, RMR = .001, RMSEA = .000$			
ภาวะผู้นำ (LEAD)	ความเชื่อถือ (TRU)	.86*	.737
	ความคิดสร้างสรรค์ (CRE)	.93*	.871
	การมีวิสัยทัศน์ (VIS)	.87*	.755
	ความซื่อสัตย์ (HON)	.52*	.265
$\chi^2 = 7.175, df = 1, p\text{-value} = .007, GFI = .992, AGFI = .916, CFI = .994, NFI = .993, RMR = .003, RMSEA = .075$			
การมีส่วนร่วม (PART)	การตัดสินใจ (DEC)	.85*	.728
	การดำเนินงาน (OPE)	.90*	.815
	การรับผลประโยชน์ (BEN)	.63*	.401
	การประเมินผล (EVA)	.68*	.460
$\chi^2 = .043, df = 1, p\text{-value} = .835, GFI = 1.000, AGFI = .999, CFI = 1.000, NFI = 1.000, RMR = .000, RMSEA = .000$			
แรงจูงใจ (MOTI)	นโยบายและการบริหารงาน (POL)	.80*	.644
	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (PREL)	.76*	.572
	ความมั่นคงในการทำงาน (JSTA)	.75*	.558
	สภาพแวดล้อมในการทำงาน (WENV)	.63*	.399
$\chi^2 = 5.128, df = 2, p\text{-value} = .077, GFI = .994, AGFI = .970, CFI = .995, NFI = .991, RMR = .004, RMSEA = .061$			
นวัตกรรมการศึกษา (INNO)	การใช้สื่อ (COM)	.81*	.660
	เทคนิควิธีสอน (TTEC)	.92*	.851
	การพัฒนาสื่อนวัตกรรม (MDEV)	.82*	.678
	การติดตามประเมินผล (FOEV)	.81	.653
$\chi^2 = 6.237, df = 2, p\text{-value} = .044, GFI = .993, AGFI = .964, CFI = .996, NFI = .994, RMR = .004, RMSEA = .071$			

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value <.05)

นอกจากนั้นแล้ว ตาราง 3 ยังบ่งชี้ว่า ตัวแปรแฝง จำลองภาวะผู้นำ (LEAD) ที่ประกอบด้วย (1) ความเชื่อถือ (TRU) (2) ความคิดสร้างสรรค์ (CRE) (3) การมีวิสัยทัศน์ (VIS) และ (4) ความซื่อสัตย์ (HON โดยพบว่ามีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (λ) อยู่ระหว่าง .52 – .93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรความคิดสร้างสรรค์ (CRE) มีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุด เท่ากับ .93 ตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วม (PART) ที่ประกอบด้วย (1) การตัดสินใจ (DEC) (2) การดำเนินงาน (OPE) (3) การรับผลประโยชน์ (BEN) และ (4) การประเมินผล (EVA) โดยพบว่ามีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (λ) อยู่ระหว่าง .63 – .90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรการดำเนินงาน (OPE) มีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุด เท่ากับ .90

ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ (MOTI) ที่ประกอบด้วย (1) นโยบายและการบริหารงาน (POL) (2) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (PREL) (3) ความมั่นคงในการทำงาน (JSTA) และ (4) สภาพแวดล้อมในการทำงาน (WENV) โดยพบว่ามีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (λ) อยู่ระหว่าง .63 – .80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรนโยบายและการบริหารงาน (POL) มีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุด เท่ากับ .80

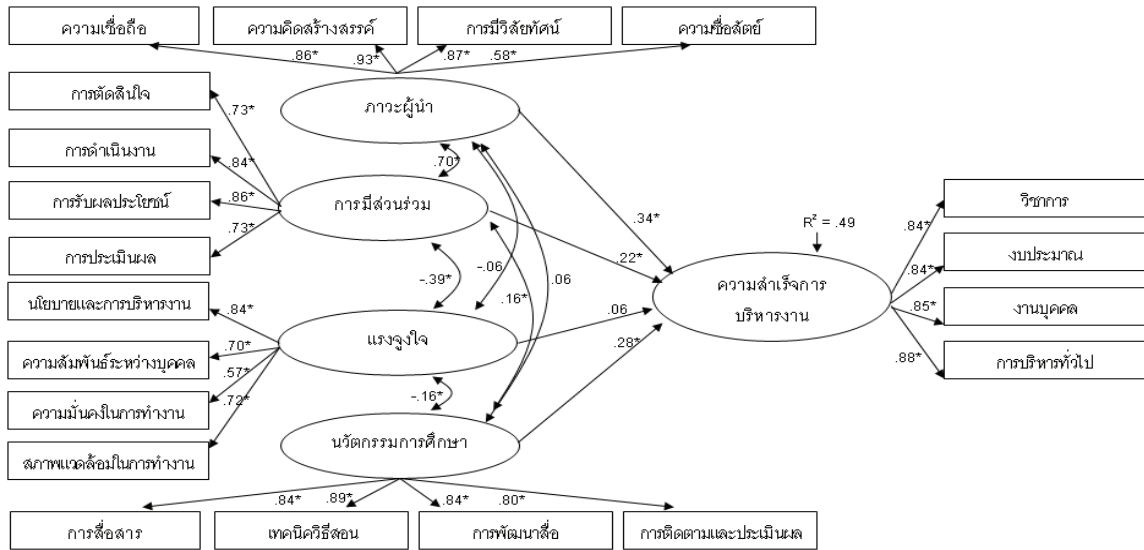
ตัวแปรแฝงนวัตกรรมการศึกษา (INNO) ที่ประกอบด้วย (1) การสื่อสาร (COM) (2) เทคนิควิธีสอน (TTEC) (3) การพัฒนาสื่อ (MDEV) และ (4) การติดตามและประเมินผล (FOEV) โดยพบว่ามีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (λ) อยู่ระหว่าง .81 – .92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรเทคนิควิธีสอน (TTEC) มีความน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุด เท่ากับ .92

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการ

บริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับดี ($\chi^2 = 313.465, df = 117, p\text{-value} = .000, \text{Relative } \chi^2 = 2.679, \text{RMR} = .011, \text{RMSEA} = .063, \text{GFI} = 0.936, \text{AGFI} = 0.915, \text{NFI} = 0.953, \text{IFI} = 0.970, \text{CFI} = 0.969$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .487 แสดงว่าตัวแปรเชิงสาเหตุในรูปแบบความสัมพันธ์ทั้งหมดอันได้แก่ ภาวะผู้นำ (LEAD) การมีส่วนร่วม (PART) แรงจูงใจ (MOTI) และนวัตกรรมการศึกษา (INNO) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตได้ร้อยละ 48.7 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 51.3 เป็นสาเหตุของตัวแปรอื่นๆ ที่งานวิจัยนี้ไม่ได้ศึกษา ดังภาพที่ 2 และตาราง 4

นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต (ภาพที่ 2 และตารางที่ 4) แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำ (LEAD) การมีส่วนร่วม (PART) และนวัตกรรมการศึกษา (INNO) เป็นตัวแปรที่เป็นสาเหตุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจ (MOTI) พบว่าเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตสูงสุด คือ ตัวแปรภาวะผู้นำ (LEAD) โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ .34 รองลงมา คือ ตัวแปรนวัตกรรมการศึกษา (INNO) โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ .28 และ ตัวแปรการมีส่วนร่วม (PART) โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ .22 ตามลำดับ

ภาพ 2 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 4 ค่าอิทธิพล และสถิติทดสอบตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

ตัวแปร	ความสำเร็จการบริหารงาน (SUCCESS)			
	β	C.R.	S.E	P-value
ภาวะผู้นำ (LEAD)	.34*	5.027	.121	.000
การมีส่วนร่วม (PART)	.22*	2.145	.093	.032
แรงจูงใจ (MOTI)	.06	.485	.117	.628
นวัตกรรมการศึกษา (INNO)	.28*	3.325	.067	.000
สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²)	.487			

$\chi^2 = 313.465$, $df = 117$, $p\text{-value} = .000$, $Relative \chi^2 = 2.679$, $RMR = .011$, $RMSEA = .063$, $GFI = 0.936$, $AGFI = 0.915$, $NFI = 0.953$, $IFI = 0.970$, $CFI = 0.969$

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value <.05)

นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน

จังหวัดภูเก็ต ปรากฏค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก

ตัวแปร	ภาวะผู้นำ (LEAD)	การมีส่วนร่วม (PART)	แรงจูงใจ (MOTI)
การมีส่วนร่วม (PART)	.70*		
แรงจูงใจ (MOTI)	-.06	-.39*	
นวัตกรรมการศึกษา (INNO)	.06	-.16*	-.16*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value <.05)

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรแฝงภายนอกภาวะผู้นำ (LEAD) และ การมีส่วนร่วม (PART) มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การมีส่วนร่วม (PART) ได้มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับแรงจูงใจ (MOTI) และ นวัตกรรมการศึกษา (INNO) นอกจากนี้ แรงจูงใจ (MOTI) และ นวัตกรรมการศึกษา (INNO) ก็มีความสัมพันธ์ทางลบต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า ภาวะผู้นำของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ ความเชื่อถือ ความซื่อสัตย์ และ ความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิโรจน์ สารรัตน์ (2557) ที่นำเสนอไว้ว่า ในองค์กรหน่วยงานต่างๆ ผู้นำเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ซึ่งบุคคลที่เป็นผู้นำและมีความเป็นผู้นำจะทำให้องค์กรดำเนินไปอย่างบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และนำพาหน่วยงานไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ผู้นำต้องมีความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางและเป้าหมายอย่างชัดเจน กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้บุคคลได้ใช้ศักยภาพของตนเองในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ เป็นแบบอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมและจริยธรรม ดังที่ กิตติกาญจน์ ปฏิพันธ์ (2555) กล่าวว่าผู้นำจะมีความสามารถในการจูงใจ หรือนำบุคคลอื่นๆ ด้วยวิสัยทัศน์ โดยวิธีการหรือแนวทางใหม่ๆ อย่างท้าทาย และสร้างสรรค์ นอกจากนั้นความเชื่อถือเป็นส่วนประกอบที่ทำให้เกิดภาวะผู้นำที่ดี ซึ่งผู้นำที่จะได้รับความเชื่อถือจะต้องเกิดจาก

พฤติกรรม คุณค่า คุณลักษณะ และความสามารถที่แสดงออกต่อผู้ตาม (Russell, & Stone, 2002) ยิ่งกว่านั้นความซื่อสัตย์สุจริต เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญของภาวะผู้นำ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นการรวมกันของความซื่อตรงและความไว้วางใจ (Northouse, 2010) ผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดชมรงค์ วัฒนพันธุ์ (2551) ที่ศึกษาพบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีภาวะผู้นำด้านการมีวิสัยทัศน์มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคกลาง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ โด่งสยาม โสมาภา (2559) ที่ศึกษาถึงภาวะผู้นำพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสามารถของผู้นำในการสร้างวิสัยทัศน์ สามารถกำหนดทิศทางและเป้าหมายเพื่อสร้างอนาคตขององค์การ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ กระตุ้นการทำงานเป็นทีม กระตุ้นให้บุคลากรได้ใช้ ศักยภาพในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ เป็นแบบอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์และยึดมั่นสิ่งที่ถูกต้องในการทำงาน มีการประพฤติตนดีปฏิบัติตามมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม ดังนั้นคุณลักษณะดังกล่าวของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตจึงได้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต

ผลการวิจัยยังพบว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Galyon,

Heaton, Best, & Williams, (2015) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการทำงานมีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพของการทำงานนอกจากจะขึ้นอยู่กับมีส่วนร่วมในการทำงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ ความสามารถ และข้อจำกัดทางสถานการณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถขับเคลื่อนให้ทั้งตัวบุคคลและองค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมได้มีการส่งเสริม สนับสนุน ชักนำ และเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชน ทั้งบุคคล กลุ่มบุคคล ชมรม สมาคมและองค์กรต่างๆ เข้ามาร่วมแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการศึกษา ตลอดจนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นร่วมกันด้วยความสมัครใจโดยไม่ถูกบังคับ (Davis & Newstrom, 1989) ดังนั้นคุณลักษณะดังกล่าวของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตจึงมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน

นวัตกรรมการศึกษาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ต โดยมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาสื่อนวัตกรรม และการติดตามประเมินผล จากผลการศึกษาพบว่าส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McKeown (2008) และ Robbins, & Coulter (2015) ที่กล่าวว่า นวัตกรรมเป็นกุญแจสำคัญต่อความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง ดังที่รับรู้กันอย่างกว้างขวางว่านวัตกรรมเป็นกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ทั้งในแง่ของการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียน ทำให้การศึกษาหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ อย่างรวดเร็ว ดังนั้นบุคลากรทางการศึกษาที่มีนิสัยนวัตกรรมย่อมส่งผลให้การบริหารงานประสบความสำเร็จ เป็นองค์กรที่สามารถสร้างนวัตกรรมได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้มีศักยภาพพร้อมในการแข่งขัน และสร้างคุณค่าแก่องค์กรได้อย่างยั่งยืนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของการบริหารงาน

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้พบว่าแรงจูงใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารสถาน

ศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผลการวิจัยในส่วนนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้องค์กรที่ประสบความสำเร็จย่อมเกิดจากองค์กรมีระบบการบริหารงานที่ดี แต่ในขณะเดียวกันองค์กรที่ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรภายในที่มีความเต็มใจทุ่มเทความรู้ความสามารถ และมีความผูกพันต่อองค์กร อุทิศตนในการทำงาน หลักการในการกระตุ้นหรือจูงใจบุคลากรให้เกิดความพอใจในการทำงานสูงสุด เมื่อพวกเขารู้สึกพึงพอใจในการทำงานย่อมพร้อมที่จะปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเทและเสียสละ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของงาน (ตุลา มหภาพสุรานนท์, 2555) นอกจากนี้แล้วแรงจูงใจยังเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลที่มีสิ่งมากระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการจูงใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้คนพยายามทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ แต่เป็นเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ แต่การทำให้ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพเพิ่มขึ้นในระยะยาว จะต้องขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ ได้แก่ การจูงใจ ความสามารถ และข้อจำกัดทางสถานการณ์ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตเป็นกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเสียง และได้รับการยอมรับในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตอยู่แล้ว ไม่ได้มีความต้องการเพื่อความอยู่รอด การมีสัมพันธภาพ หรือแม้แต่ความเจริญก้าวหน้า ตามทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer และถ้าหากพิจารณาจากระดับแรงจูงใจในแต่ละด้านแล้วก็พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ดังนั้นความสำเร็จของการบริหารงานจึงไม่ได้เกิดมาจากปัจจัยที่ต้องอาศัยแรงจูงใจในการทำงาน แต่อย่างใด ซึ่งผลการวิจัยในส่วนนี้ปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ คำชาย และ สุภารัตน์ สารสว่าง (2557) และ Maharjan (2012)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอการนำผลการวิจัยไปใช้

1. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตควรเลือกจากผู้ที่มิใช่คณะกรรมการเป็นภาวะผู้นำ โดยเฉพาะคุณลักษณะย่อยที่สำคัญที่ควรต้องมี หรือส่งเสริมให้มี ได้แก่ ความเชื่อถือ ความคิดสร้างสรรค์ การมีวิสัยทัศน์ และความซื่อสัตย์ หรือ กำหนดแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำ ทักษะการมีวิสัยทัศน์ ทักษะการคิด

สร้างสรรค์ และการมีคุณลักษณะของความซื่อสัตย์ให้กับ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตเพื่อ เสริมสร้างการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพผล

2. สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตควรต้อง จัดทำให้มีนวัตกรรมการศึกษาให้พร้อมในสถานศึกษา ทั้งใน ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีวิธีการสอน การพัฒนาสื่อ และการ ติดตามและประเมินผลการใช้นวัตกรรม กล่าวคือ คณะ กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตควรต้องม ีการจัดให้มีการอบรม หรือการส่งเสริม หรือการทำงาน เชิงรุกที่จะช่วยให้สถานศึกษาได้มีการพัฒนาสื่อให้มีความ ทันสมัย เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน รวมทั้งต้อง มีกระบวนการกำกับติดตามให้มีการใช้สื่ออย่างจริงจัง และ ต้องมีกลไกในการติดตามและการประเมินผลการใช้ นวัตกรรมให้ทั่วถึงด้วย

3. สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภูเก็ตควรต้อง สรรหาคณะกรรมการจากผู้ที่มีความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม

ในการบริหารงาน ทั้งในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การ มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทั้งนี้เพราะการมีส่วน ร่วมของคณะกรรมการในทุกๆ ด้านเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะการวิจัยต่อไป

การทำวิจัยครั้งต่อไปควรให้ความสำคัญกับการ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของภาวะผู้นำ ประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญ ในการศึกษาถึงกระบวนการจัดการความรู้ นวัตกรรมที่ ส่งผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไรเพื่อนำผล การศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางการในการบริหารผลการ ปฏิบัติงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพิ่มขึ้นและพร้อมที่จะรับกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ปัจจุบันและอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ์กาญจน์ ปฏิพันธ์. (2555). โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา. *ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- จันทนา แสนสุข. (2557). ปัจจัยที่เป็นเหตุและผลของความสามารถภาวะผู้นำ เชิงกลยุทธ์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. *วารสารสมาคมนักวิจัย.* 19(1), 34-46.
- ชัยนันท์ธรณ์ ขาวงาม. (2553). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรณีจังหวัดลำพูน. *ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.*
- เดชมรงค์ วัฒนพันธุ์. (2551). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคกลาง. *ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.*
- โด่งสยาม โสมาภา. (2559). การวิเคราะห์ปัจจัยและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนเพื่อรับรางวัลพระราชทาน. *วารสารสมาคมนักวิจัย.* 21(1), 101-121.
- ตุลา มหาพสุธานนท์, (2555). *หลักการจัดการ.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : พีเอ็นเคแอนด์สกายพรีนตติ้งส์.
- ธนเสกฐ์ สุภาภาศ, พร้อมพิไล บัวสุวรรณ, วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ และนิตา ชูโต. (2557). การมีส่วนร่วมของชุมชนล้านนาในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน:กรณีศึกษาชุมชนบ้านป่าก่อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเขียงราย. *วารสารเกษตรศาสตร์ (สังคม).* 35(1), 45-60.
- พรทิพย์ คำชาย และ สุภารัตน์ สารสว่าง. (2557). อิทธิพลของแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะของงาน และ แรงจูงใจในการทำงาน ที่มีผลต่อเป้าหมายในการทำงานของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารบริหารการศึกษา มศว (ฉบับพิเศษ)* 1(3), 204-214.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2557). ภาวะผู้นำ: ทฤษฎีและนวัตน์ร่วมสมัยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร ทิพย์วิสุทธิ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต. (2558). กลุ่มนโยบายและแผน <http://www.obec.go.th/>
- สมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย. (2555). *กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัมพร เรืองศรี และจันทร์ชลิ มาพุท. (2553). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา.* 6 (2), 91-103.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2552). *การบริหารแบบฐานโรงเรียน.* วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา 4(1), 1-10.

Reference

- Booprasert, U-thai. (2009). *School-Based Management.* Burapha University Journal. 4(1),1-10 (in Thai).
- Cohen, J.M. , & Uphooff, N.T. (1977). *Rural development participation : concepts and measures for project design, implementation, and evaluation.* Ithaca, N.Y. : Rural Development Committee, Center for International Studies, Cornell University.
- David, K. and Newstrom, W. (1989). *Human Behavior at Work.* (8thed.). New York: Mcgraw - Hill.
- Galyon, C. E., Heaton, E. C. T., Best, T. L, & Williams, R. L. (2015). *Comparison of group cohesion, class participation, and exam performance.* Social Psychology of Education, September, 1-16.
- Jacobs, T. O, and Jaques, E. (1990). *Military executive leadership.* In KE Clark & MB Clark. (Eds.), Measures of leadership, West Orange, NJ: 281-295.

- Khamchai, Pornthip & Sarnswang, Sudarat. (2014). *Influences of administrator's leadership styles, personal traits, job characteristics and work motivation on Rajabhat University instructors goal*. SWU Educational Administration Journal (Special Issue) 1(3),204 - 214. (in Thai).
- Khawngam, Chainanthorn.(2010). *People Participation Development in Fundamental Education Management A Case Study of Lamphun Province*. Doctor of Philosophy in Administrative Science. Maejo University. (in Thai).
- Kline, R. B. (2005). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*. (2nded.). New York: Guilford.
- Luthans. (1998). *Organizational Behavior*. (8thed.) Boston: Irwin McGraw-Hill.
- Mahapasuthanon,Tula. (2012). *Principles of Management*. (2nded.) Bangkok : PNK&SKY Printing. (in Thai).
- Maharjan, S. (2012). *Association between Work Motivation and Job Satisfaction of College Teachers*. Administrative and Management Review. 24(2)
- McKeown, M. (2008). *The Truth About Innovation*. London, Prentice Hall.
- Northouse, P. G. (2010). *Leadership: Theory and practice* (5th ed.), Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Patipan, Kittikhan. (2012). *A Structural Equation Model of Creative Leadership for Vocational College Administrators*. Doctor of Philosophy in Education Administration Graduate School Khon Kaen University. (in Thai).
- Phuket Primary Education Service Area Office. (2015). Division of Policy and Planning. (in Thai).
<http://www.phuketarea.go.th/>
- Robbins, DeCenzo & Coulter. (2015). *Fundamentals of Management: Essential Concepts and Applications*, (9thed.) Publisher: Pearson.
- Robbins, S. P. (1996). *Organizational Behavior: Concepts, Controversies, Applications*. (7thed.) New Jersey: Prentice-Hall.
- Robert F. Russell, A. Gregory Stone, (2002) "A review of servant leadership attributes: developing a practical model", *Leadership & Organization Development*. Journal, 23(3) 145 - 157.
- Ruangsrri, Amporn. & Mapudh, Chanchalee. (2010). *The Model Development to Develop Students Characteristics on Sufficiency Economy Philosophy*. Journal of Education and Social Development Burapha University. 6(2), 91-103. (in Thai).
- Russell, R., & Stone, A. (2002). *A review of servant leadership attributes: Developing a practical model*. Leadership & Organization Development Journal, 23(3/4), 145-157.
- Sansuck, Chantana. (2014). *Antecedents and Consequence of Strategic Leadership Capabilities of Higher Education Institute in Thailand*. Journal of the Association of Researchers. 19(1), 34-46. (in Thai).
- Sarnrattana,Wirot. (2014). *Leadership: Theory and Contemporary Symposium*. Bangkok: Thippisut. (in Thai).
- Somapha. Doangiam. (2014). *Analysis of Administrative Factor and Best Practice for Private Schools Toward the Royal Award Requisition*. Journal of the Association of Researchers. 21(1), 101-121. (in Thai).
- Suphakat, Thanaset., Buawsuwan, Prompilai., Wichitputchraporn, Wisut., and Xuto, Nisa. (2014). *Participation of a Lanna Communityinthe Administration of Basic Education: A Case Study of Ban Pakoi Community, ChiangSaen District, Chiang Rai Province*. 35(1), 45-60. (in Thai).

- The Association of Basic Education School Boards of Thailand. (2012). Basic Education School Boards. (2nded.) Bangkok: Aksorn Charoenthat Company Limited. (in Thai).
- Watanapunt, Dejnaron. (2008). *The Effectiveness of the Administrative Module Basic Education School Board in the Central Part of Thailand*. Doctor of Philosophy Degree in Education Administration and Leadership, Saint John's University. (in Thai).